

nestetidsreglerne. Men det forekom Kommissionen, at disse Regler vanskeligt kunde gives for en enkelt Etat, og at man hellere maatte foranledige en generel Overvejelse af Spørgsmaalet, saaledes at de Regler, man kom til, kunde komme til at gælde for samtlige Etater. Dette var en aabenbart rigtig Betragtning, og i Henhold til den nedsatte jeg Kommissionen. Kommissionens Arbejde har været meget grundigt og indgaaende, det er et overordentlig stort og indviklet Materiale, den har maattet bearbejde. I det væsentlige naaede Kommissionen til Enighed om de Principper, der maatte lægges til Grund for en Ordning, men naturligvis var der afvigende Meninger om visse Enkeltheder. Derfor delte Kommissionen sig paa saadanne Spørgsmaal i et Flertal og et Mindretal, eller i forskellige Mindretal. Regeringens Forslag er i det væsentlige bygget paa den samlede Kommissions, Kommissionsflertals og det største Mindretals Forslag. Imidlertid nødvendiggør Reglerne om Tjenestemændenes Forhandlingsret det for Ministeren at forhandle med Tjenestemændene, inden et Lovforslag som det foreliggende fremsættes. Det har jeg ogsaa gjort. Denne Forhandling med Tjenestemændene førte, maa jeg sige, til et særdeles tilfredsstillende Resultat, idet der dog naturligvis ogsaa her gjorde sig afvigende Meninger gældende, hvad der var ganske naturligt, da Kommissionen paa visse Punkter stod delt. I det hele og store godkendte imidlertid ogsaa Tjenestemændene, som i øvrigt i Kommissionen havde været repræsenteret ved Mænd af deres egen Midte, Principperne i Forslaget, men adskillige af de Ting, der havde været Tivlsmaal om indenfor Kommissionen, kom naturligvis igen under denne Forhandling, ligesom der fra Tjenestemændenes Repræsentanters Side blev rejst enkelte Spørgsmaal, om hvilke Kommissionen var kommet til Enighed. Det gav altsaa Anledning til en længere Forhandling, men denne resulterede i fuldkommen Enighed med Tjenestemændene, saaledes at det Lovforslag, som her fremsættes, og som nu er vedtaget af Folketinget, er enstemmigt godkendt af Tjenestemændenes Repræsentanter. Jeg har allerede i Folketinget udtalt og ønsker her at gentage min Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Tjenestemændene her er optraadt. Forslaget betyder en væsentlig Besparelse for Statskassen, og det vil atter sige, at det betyder forskellige personlige Ofre fra Tjenestemændenes Side baade paa det ene og

det andet Omraade. Jeg kan kun anerkende den Forstaaelse af Statens vanskelige finansielle Forhold og den Samfundsfølelse, som har givet sig Udtryk gennem Forhandlingen med Tjenestemændenes Repræsentanter.

Hovedpunktet i Lovforslaget er jo dette, at man skelner mellem effektivt Arbejde og mindre effektivt Arbejde. Man respekterer den for Statstjenestemændene indførte 8 Timers Arbejdsdag, men kræver, at det skal være en effektiv Arbejdsdag. Der opstilles 3 Normer, een paa 208 Timer pr. Maaned, Maanedene beregnet til 30 Dage med en ugentlig Fridag. Det er for fuldt effektivt Arbejde. Den anden Norm er paa 234 Timer, det er for mindre effektivt Arbejde; og endelig er der en tredje Norm for det mindst effektive Arbejde paa 260 Timer. Som almindelig Regel gælder, at Raadighedstjeneste paa Tjenestestedet kun skal medregnes med $\frac{2}{3}$ af Timetallet og Raadighedstjeneste i Hjemmet med kun $\frac{1}{3}$. Dette sigter altsaa til at skelne mellem fuldt effektivt Arbejde og Arbejde som Bevogtningstjeneste, Kontroltjeneste og lignende, som ikke er af fuldt effektiv Art. Herved haaber man i stort Omfang at kunne komme bort fra store Byrder paa Statsbudgettet, navnlig paa Trafiketaternes Budgetter, nemlig de store Overarbejdspenge. I Overensstemmelse med Kommissionens Forslag findes der ogsaa i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Overarbejde som Regel skal erstattes med Fritid, ikke med Penge, hvilket ogsaa vil betyde en Besparelse for Staten. Lovforslaget indeholder endvidere nærmere Regler om ugentlige Fridage, Sygdomsforfald og lignende, ligesom der er stillet en Række Forslag om nye Normer for de særlige Ydelser. Ved særlige Ydelser forstaar vi jo Ydelser som Dagpenge, Kørepenge, Natpenge, Sejlpenge o. s. v. Disse udgør store Poster paa Trafiketaternes Udgiftsbudgetter, og det var ønskeligt at komme til en Formindskelse af disse Udgifter. Det kommer man nu til dels ved en Reduktion af de faste Normer for disse særlige Godtgørelser, dels ved at gøre dem bevægelige, saaledes at de kommer til at rette sig efter Prisniveauet. Paa samme Maade som Dyr-tidstillægene ændres automatisk de særlige Ydelser opad og nedad efter Pristallet. Videre er der indført særlige Regler med Hensyn til Flyttegodtgørelser og forskellige andre Forhold.

Saaledes som Forslaget forlod Kommissionen, ansloges det af Kommissionens